

πάντοτε εἰς τὰς διατρίβας τοῦ διαικισμοῦ πεντήκοντα χιλιάδας στρατιωτῶν, ἐτοιμῶν νὰ τὸν ἀκολουθήσωσι μετὰ ζήσεως καὶ ἀντιπαύσεως οὐχὶ κατωτέρως ἐκείνης, ἥτις ἐθέριμανε τὰ στήθη τῶν ἀκολουθῶν τοῦ προφήτου τῆς Μεδίνας ; »

« Μὴ περιφρονῇς τοσοῦτον τοὺς ἀνθρώπους τῶν γραμμῶν. Οἱ ἀρχαῖοι συγγραφεῖς παρεδόθησαν ἡμῖν ἐνδοξότεροι ἢ οἱ τυφλοὶ, οἱ ὑπάρχοντες. Καὶ σημειώσαν καλῶς ὅ,τι σοὶ λέγω, τὸ νόημα τοῦ συγγραφέως τοῦ Δίσκου, θέλει ἐπιζῆσαι πολὺ τοῦ τοῦ Βαναπάρτου. »

« Οὕτω νομίζεις ; »

« Μάλιστα. Ἡδυνάμην ν' ἀγαπήσω τὸν ἄνθρωπον τὸν κείνοντα τὴν ἐκπαιδευτικὴν τοῦ γράφειν τοιαύτας ἐπιστολάς. Ἡδυνάμην ἀκόμη νὰ μερισθῶ κύπελλον μετὰ τοιοῦτου ἀνθρώπου, ν' ἀποθάνω μετ' αὐτοῦ ἐν ταῖς φυλακαῖς, νὰ μείνω μόνωτος εἰς τὰς ὁδοὺς, νὰ βοηθισθῶ μετ' αὐτοῦ εἰς ὠκεανὸν πέντας παρὰ νὰ εἶμαι ἡ σύζυγος τοῦ μεγαλοπρεπεστάτου τῶν γεγενημένων. »

« Αὐτοῦμαι κατὰστρέφω τὸ ἔνδοξόν σου, ἀλλὰ πιστεύω ἡμῖν, ἐκπαιδευτὰς ἀνδρῶν ὑπάρχουσιν εἰς Ἡερσίου, οὗς ὑπερβαίνει ὡς συγγραφεῖς τοῦ Δίσκου — ἀνδρῶν πάσης ἡλικίας, ἡλικίας, ἐκπαιδευτῶν. Δύο ὅμως πρόσωπα φαίνονται ἔχοντα τὴν δικαιοτέραν ἀξίωσιν ἐπὶ τοῦ εἴλου τούτου. Ὁ μὲν ἐκ τῶν γένους, μικρῆς ἀνατροφῆς, ἀλλὰ εὐπαιδευτοῦ, ὁρολογιστῆς τῆς ὁδοῦ Σκίπτι-Ἰννορε — (οὐχὶ τοῦ γένους, οὐ τὸ ὄνομα ἀλλοιῶται) — ἄνθρωπος ἀποτροπαίου ἱστορικοῦ, βδελυκτοῦ, ἐκλεισμένου ἡθῶν, ἐκδεδιγημένον — ῥοδῶν ταμνῶν, καπνίζων, πίνων μέχρι ὑπερβολῆς — ἐν τέλει ὅλοι ἀποκρίνοντο τοῖς πλησιάζοντες αὐτόν. Ἡδυνάμην ν' ἀγαπήσω, νὰ γινώσκω, ἢ νὰ σεβασθῇς τοιοῦτον ὄν ; »

« Καὶ νομίζω ὅτι θὰ ἡδυνάμην. Ἐὰν κατέβην εἰς τοσοῦτον πόντον βελόνων τὸ μέγιστον τῶν μαθητῶν ὁρίων — τὸ ὄνομα τῆς θύρας τοῦ μεγαλοπρεπούς. Διὰ τοῦ ἀνθρώπου ροδῶν, τῆς μετὰ τὴν ἐκείνην, ἢ ἀσχημῆα τοῦ σώματος τοῦ, ἢ ἀσχημῆα